

Geen genade onder het tutuutje

Carlo kon zijn vrouw wel vermoorden. Met zijn tanden op elkaar ragde hij de fiets uit de schuur en reed verbeterd de nacht in.

Drie jaar waren ze nu getrouwd. Drie lange maar vooral sexloze jaren. En wat stonden die in contrast met hun eerste tijd samen. Neuken dat ze deden, als beesten zo totaal, zo volledig zichzelf. Wat hielden ze van elkaar. Het leven was een droom en ze trouwden al na drie maanden. Toen begon voor Carlo de ellende. Huisje, boompje, goudvis en dat allemaal samen delen. Zijn vrouw kakte in. Was ze vroeger de vamp van de provinciestad, na de gelukkigste dag uit haar leven maakte ze zich slechts zorgen over het stof op de roesjes van de lampenkap, dagelijks wel te verstaan. 's Avonds was ze daarom erg moe. Carlo ook wel, maar niet t  voor een stevige en taboedoorbrekende vrijpartij. Zoals die eerste maanden, zoals ze hem had voorgespiegeld te zijn... Maar het was weg. die keren dat ze wel vree n was hij het die de eerste aanzet had gedaan. Natuurlijk genoot ze dan, en dat was juist wat Carlo niet kon begrijpen. 'Als je het dan toch lekker vindt, waarom zet jij die eerste stap dan nooit!', had hij haar meerdere malen toegeschreeuwd. 'Jij bent me altijd voor', was  en van haar standaardantwoorden daarop. Maar al te vaak - ook onder invloed van zijn eigen trots - had Carlo de proef op de som genomen. Voor het naar bed gaan rukte hij zijn ergste spanning weg, op de wc, en wachtte totdat zij de eerste aanzet deed. Maar de goede man kon wachten totdat hij een ons woog. Anderhalve maand had hij het een keer volgehouden om er niet over te beginnen. En zij deed in al die nachten evenmin wat. Op de bewuste avond kwam hij hierop terug. Maar zij deed net of haar neus bloedde en antwoordde: 'Maar ik wil ook een beetje romantiek - lekker eten buiten de deur, mezelf een beetje opmaken...' Hij kon haar wel vermoorden. Als dat het dan was, waarom had zij in de anderhalve maand niet het initiatief genomen tot 'iets romantisch'?!!!

Op de fiets huilde Carlo. Nu pas realiseerde hij zich dat hij nergens heen kon gaan. Zijn dagelijkse leventje was te zeker om alles op te geven. Bovendien, al zijn vrienden waren weg of zaten in hetzelfde schuitje als hij. Maar het zag er naar uit dat het nooit meer goed zou komen met zijn vrouw.

De tranen belemmerden zijn zicht. Voordat hij beseftte wat er gebeurde, lag hij op de weg met een enorme pijn in zijn kop. De lantaarnpaal waar hij zojuist tegenaan was gereden trilde nog na. Versuft maar even zo lusteloos bleef hij liggen en zwolg in zijn verdriet.

'Wat is er gebeurd!', bracht een stem hem weer tot de werkelijkheid. Carlo opende zijn ogen en zag een alleraardigst meisje over hem gebogen staan. 'Ik ben, eh, geloof ik tegen de lantaarnpaal aangereden', stamelde de man. Het meisje keek naar zijn rode ogen en zei: 'Gunst, meneer toch! U ziet eruit alsof u een flinke borrel nodig heeft én een pleister. Kom zet uw fiets maar even op slot, dan gaan we naar mijn huis, hier aan de overkant'. Twee minuten later liep de man, nog wrijvend over de pijnlijke bult, op de trap die leidde naar de bovenwoning van het onbekende maar aardige meisje.

Carlo ging op de bank zitten. Het meisje stelde zich voor als Marion. 'Wat drink je?', vroeg ze. 'Cola', antwoordde Carlo bedeesd. Marion keek hem even raar aan en zei toen: 'Wat je wilt, ik neem een blowtje met jus d'orange'. Verbaasd volgde Carlo haar bewegingen. Geroutineerd maakte ze een pijpje klaar, af en toe lachte ze tegen de man. Ze nam een haal en hield haar adem in. Nog steeds staarde Carlo haar aan. Met opgeheven borsten gaf ze hem een knipoog, daarna blies ze langzaam uit. 'Aah, heerlijk zo'n hijs', zei ze schor. 'Wil je ook? Dat verlicht tenminste de pijn, aan de buil te zien moet je hem behoorlijk voelen'. Carlo wreef over zijn hoofd. Inderdaad, het was een enorme bult aan het worden. Een pijnstiller zou hij best kunnen gebruiken. Marion keek hem over de rand van haar glas sinaasappelsap aan. Ze zag er heerlijk ontspannen uit. 'Ach, wat kan het mij ook schelen', dacht de man. 'Ja, geef mij ook maar zo'n hijs dan. Maar dan moet je het wel voor me klaarmaken. Zoiets heb ik nog nooit bij de hand gehad'. Nog voordat Carlo verder kon spreken, hield het mooie meisje al een flinke portie onder zijn neus. 'Aansteken, zuigen, inhaleren en lang vasthouden', adviseerde ze.

Drie hoestbuien en vier trekjes later zag de wereld er een stuk gezelliger uit voor Carlo. Marion was nog ontspannender geworden. Ze had haar pumps uitgetrokken en zat met opgetrokken benen op de luie stoel tegenover hem.

Af en toe nipte ze aan haar glas. 'Waar zit je naar te kijken?', vroeg ze zacht. 'Naar je voeten. Ze zijn zo mooi, zo welgevormd. Bij jouw snoezeldingetjes heeft mijn vrouw nijlpaardlaarzen', antwoordde Carlo. Marion proestte het uit en kreeg een lachkick. Ze viel van haar stoel. Hoewel ze behoorlijk hard terecht kwam, schaterde ze door. Carlo schrok en haastte zich naar toe om haar te helpen. Opeens keken ze elkaar in de ogen. Ze vernauwde haar betraande ogen tot spleetjes. 'Dit moeten we niet doen', zei ze. 'Nee', beaamde Carlo, 'dat zou niet goed zijn'. Marion hikte een lachstuipt weg en keek al snel weer ernstig. 'Hoezo niet eigenlijk?', vroeg ze. 'Hoezo niet wat?', wilde Carlo nu lachend weten. 'Waarom zou het niet goed zijn als we ons laten gaan?' Bhám!! Carlo plofte van de ene in de andere emotie. Hij dacht lang na over zijn antwoord. De spanning steeg met het moment. 'Ik zou toch alleen maar mijn frustraties over mijn vrouw op jou botvieren', bracht hij er langzaam maar weloverwogen uit. Even keek Marion hem aan. 'Wacht even', zei ze. Ze stond op en liep naar de slaapkamer. Verbaasd keek Carlo haar na.

Even later kwam ze terug. Carlo's ogen werden groot van verbazing. Ze droeg een balletpakje met een uitstaand tutuutje. Ze zag er prachtig, maar erg meisjesachtig uit. 'Maar', stamelde Carlo, 'Waarom heb je dat aangedaan?' Marion hurkte voor de man op haar knieën. 'Ik vind het lekker als jij al jouw frustraties op mij botviert. Daar hou ik van, daar kick ik op', fluisterde ze steeds zachter in zijn oor waarna ze hem een likje gaf. Bhám!! Bloed schoot naar zijn pik, geil bonsde tussen zijn slapen. Voordat hij er erg in had, ritste Marion zijn broek open. Verbouwereerd en met meer instinct dan wijsheid ging de man staan. Hij hoorde de snelle ademhaling van het supervrouwelijke meisje en dacht dat hij gek werd. 'Weet je, eeh, weet je het zeker...', stamelde de burgerman nog verward. Maar Marion wist het zeker. Gretig haalde ze zijn penis vanachter de onderbroek vandaan en hield hem bewonderend omhoog. 'Zo, dat is nog eens een flinke zeg', kirde ze gespeeld vrouwelijk. Bewonderend en zachtjes volgden haar vingers de dikke gezwollen aderen de erop klopten. Voordat Carlo nog verder iets kon zeggen of doen, nam het kindvrouwtje zijn snikkel tussen haar hete lippen. Kreunend van genot liet zij haar tong over de naar man smakende eikel glijden. Carlo snakte naar adem. Hij voelde zijn hart in zijn keel bonken en keek besluiteloos en vertwijfeld op haar neer.

Daar zag hij een vrouw, uitgedost als Betty Boop, die dingen met hem deed die hij al zo lang had moeten missen. Een vrouw die hem nota bene van de straat had gepikt. Zij deed dit zomaar met hem, voor niets, om niets! Carlo knarste met zijn tanden. Allerlei emoties gierden door zijn heter wordende lijf. 'Okee', zei hij knarsetandend, 'okee! Dan ga ik er van genieten ook! En wel meteen!' En om de daad bij het woord te voegen pakte hij het delletje op en wierp haar over zijn schouder. Marion gierde het uit. 'Oo jee', plaagde ze hem, 'Ridder Lancelot, waar brengt u me naartoe?' 'Naar de hel slet! Naar je Duivelse Heilige Graal', speelde de man het spel mee. In de slaapkamer wierp hij haar op het bed en hees het stijve rokje omhoog. 'Ze heeft geen slipje aan!', schoot het door zijn hoofd. Hij perste zijn tanden op elkaar en wist zich nog net te beheersen. In een oogwenk had hij zijn kleren uitgedaan. Marion begon steeds krolser over het bed te bewegen. De man drong zich tussen haar benen. Meteen klemde ze die om zijn middel. Met grote ogen keek ze hem aan en zei recht in zijn gezicht: 'Neem me! Steek je zwaard in mijn lichaam. Straf me voor de zonden van ons allemaal!' Dat had ze nou net niet moeten zeggen. Wild schoof Carlo zijn arm onder haar rug en vliegensvlug leidde hij met de andere hand zijn penis naar de vrouwenhemel. De warmte van haar lichaam leek hem op te slokken. Hij had het niet meer van geilheid en wilde meteen flink doorstoten. 'Niet', kreunde de prima ballerina, 'niet zo snel! Rustig aan, neem me rustig. Alsjeblieft, doe het met lange, intense halen. Hoor je me?! Ik wil dat je me neemt, echt NEEMT!' Marion schoof haar billen iets naar voren waardoor haar bekken bijna rechtstandig tegen zijn onderbuik kwam te staan. Ze ontspande haar benen om zijn middel. Nu pas kon hij diep in haar dringen en drukte stevig zijn onderlichaam tegen haar lijf. Nog nooit was Marion zo diep genomen. Onder invloed van de cannabis voelde het alsof ze werd gespietst. Ze voelde met haar handen aan haar eigen schaamlippen. Ze was nat, heel erg nat. Ook nog nooit eerder had ze zichzelf laten gaan met een volslagen vreemde man. Maar met hem zat het goed, dat zag ze al meteen toen hij op straat lag. En het stond voor haar al vast - ze moest en zou hem vanavond in haar hebben. En het was gelukt. Ze smeerde zijn zak onder het kutgeil. 'Wat doe je?!', vroeg Carlo, die niet veel in de sex was gewend. 'Dat, mhmm, dat merk je wel', geilkreunde de vrouw. Zijn ballen waren glad genoeg. Eén voor één propte ze die ook in haar. 'Plopszakken heet dat', kreunde ze.

'Ik wil zoveel mogelijk van jou in mijn lichaam. Ooh jaah, beweeg je maar. Zachtjes, anders doe je jezelf nog pijn. Zo ja, mhmmm, heerlijk!'

Carlo werd wild, maar haar schede had zijn mannelijkheid gevangen. Hij kon niets doen. Af en toe voelde hij haar spieren zich om het kwetsbaarste plekje van zijn lichaam knijpen. Het was om gek van te worden. Ze vroeg of hij haar wilde nemen, maar door haar bewegingen werd hij beperkt als de pest. 'Godverdomme!', brulde hij uit, 'dat kun je toch niet van mij vragen! Op jouw manier lijkt je mijn eigen wijf wel!' Woest rukte hij zich uit haar kut. Carlo moest een schreeuw van pijn onderdrukken. Met grote ogen keek Marion de ontketende en wederom pijnlijdende man aan. Voor zijn lichaam zwiepte zijn forse pik nog wat na. Carlo masseerde zijn pijnlijke ballen voor dat hij zijn aandacht weer naar het verklede kindvrouwtje verlegde. Hij draaide haar in één ruk op haar buik en rukte het rokje van haar lijf. 'Zo, geen genade voor dit tu-tuutje en alles wat daaronder zit. Ik ga doen wat je me vroeg!', zei de man kordaat. Hij trok haar aan haar middel op haar knieën. Met zijn tanden op elkaar gaf de man haar een flinke tik op de billen. Het zachte vlees kleurde meteen dieprood. Carlo moest zich inhouden niet nog een - hardere - klap te geven. Duidelijk hoorbaar spuugde hij in zijn handen en hield haar billen van elkaar. Marion kreunde van opwindning. 'Wat ga je doen?', vroeg ze nog, maar het antwoord was in aantocht. Carlo stak zonder veel poespas zijn pik in haar kont. Het kindvrouwtje kermde van pijn, maar bleef liggen. Dit verpletterde het laatste restje terughoudendheid dat hij nog had. Wilde beukte zijn staaf in een straf tempo in haar kont. Marion voelde zijn ballen tegen haar spleetje kletsen. De pijn was verdrongen door geile opwindning. De vreemdeling nam haar zomaar in haar kont! Als automatisch glibberden haar vingertjes naar haar kutje en clitoris. Ze hoefde haar knopje maar even aan te raken en ze wist dat het orgasme meteen al kwam. Schokkend maar stil kwam Marion klaar - Carlo zag haar vingers in het bed klauwen.

Niet alleen haar vingers verkrampten, iedere spier in haar lichaam stond strak gespannen. De spanning was teveel, het was te groot. Ze moest iets doen, ze kwam er niet meer uit. 'Vinger jezelf dan verder, slet!', bitste Carlo haar toe.

Niet dat hij haar luxeprobleem begreep, altijd al vond hij het geil als een vrouw zichzelf bij een orgasme een handje hielp. Van heel ver begreep Marion wat hij bedoelde en gaf eraan gehoor. Vrijwel meteen sidderde de mooie meid over heel haar lichaam en de eerste spastische naschokken dienden zich aan. Nog voordat die over waren, nam Carlo de vrouw stevig tegen zich aan en rolde op zijn zij. Nu lag hij onder en de hijgende Marion boven. Zachtjes duwde Carlo haar tegen de billen omhoog en haalde zijn vettige pik uit het nauwe gaatje. Een weeë, zoetige geur vulde zijn neusgaten. Zo snel als hij kon veegde hij zich af en begroef zijn pik tussen het zachte venusvlees. Als vanzelf gleed zijn piemel het andere gat van haar onderlichaam in. Met beide handen hield de burgerman de vrouw wat van zijn lichaam en begon zelf intensief en zwaar naar boven te stoten. Heet kutvocht droop langs zijn pik en door de parende bewegingen werd zijn buik ermee besmeurd. Haar orgasme en het plopszakken hadden haar voor dit standje al teveel uitgerekt. De man kroop onder haar vandaan. Nog steeds was de verklede sloerie enigszins uitgeteld van het orgasme. Ze merkte het nauwelijks dat ze op haar rug werd gelegd. Met een welgemikte stoot prikte hij zijn gezwollen stengel in haar spleetje. Drie, vier stoten maakte de man en toen kondigde een kramp in zijn ballen ook zijn orgasme aan.

Meteen haalde Carlo zijn pik uit de geilnatte schede en begon zich boven het goddelijke lichaam af te trekken. Marion keek met een strakke blik naar zijn pisgat. Even was er een flitsje wit te zien, maar een fractie van een seconde later fletterde dat tegen haar gezicht. Het meisje kreunde maar werd direct overstemd door het gebrul van Carlo. Vier krachtige zaadstralen vlogen uit de mannenbuis en landden op haar lichaam. Marion kraaide het uit van geilheid en masseerde met de romige derrie haar borsten. 'Ooh Jezus, je hebt me echt genomen', kweelde het meisje. 'Je hebt me heerlijk genomen, zoals ik het het liefste heb'. Carlo knikte verdwaasd met zijn hoofd. Hij had haar inderdaad genomen en zelf ook ervan genoten. Hij keek naar het glimmende lichaam dat onder hem lag. Glimmend van het zaad dat erop gespoten was, hij erop gespoten had. Carlo kende dit meisje niet eens! Met haar had hij de sex die hij al zo lang had moeten missen. Meteen kwam de pijn in zijn buil weer opzetten. 'Mijn vrouw!', schoot het door hem heen.

Een half uur later stapte hij zijn eigen huis binnen. Hij voelde zich niet schuldig, eerder ongemakkelijk. Annelijne, zijn vrouw, kwam op hem af. 'Wat heb je gedaan?', vroeg ze hem. 'Iets wat ik al jaren geleden had moeten doen', antwoordde Carlo kil. Ze kwam naast hem staan en rook de sexgeur die nog steeds die tot diep in de kledingvezels was doorgedrongen. 'Hoe heet ze', vroeg Annelijne. 'Marion', zei haar man slechts. De vrouw liep naar boven. Carlo deed de tv aan, zapte wat, maar er was niets. Met tegenzin ging ook hij naar boven. Halverwege op de trap hoorde hij zijn vrouw hijgen. Even dacht Carlo dat ze huilde, maar dat klonk bij haar anders. Met knikkende knieën kwam hij de slaapkamer binnen. Daar lag zijn vrouw, het sexloze wijf, zichzelf te vingeren. Zonder verder een woord te zeggen, kleedde de man zich uit en stopte zijn nog besmeurde pik in haar ongekend natte kut. Annelijne kreunde en vingerde verder.

RdW